

1. ОПШТИ ПОДАЦИ

Име кандидата

Јован Марјанов

Уметничка област

Примењена уметност - фотографија

Име ментора

Владислав Шћепановић

Назив уметничког пројекта

ПАСЈИ ЖИВОТ – Фотографски документ нове
реалности у виртуелном простору

Комисија за писање извештаја

Др. Владислав Шћепановић, редовни професор
на Факултету примењених уметности у Београду

Мр. Бранимир Карановић, професор емеритус на
Универзитету Уметности у Београду

Др. ум. Владимир Татаровић, редовни професор
на Факултету примењених уметности у Београду

Мр. Никола Божовић, редовни професор на
Факултету примењених уметности у Београду

Мр. Александар Младеновић, редовни професор
на Факултету ликовних уметности у Београду

Датум седнице Наставно уметничко
научног већа на којој је именована
Комисија

27.09.2024.

Број одлуке о именовању Комисије

03-13/114-XXII/1 од 08.10.2024.

2.Биографија кандидата

Име презиме	Јован Марјанов
Место и датум рођења	
Адреса	
Телефон	
E-mail адреса	vanmarcar@gmail.com

Јован Марјанов, рођен је 19. маја 1981. године у Београду. Завршава средњу школу у родном граду, након које уписује Вишу пословну школу и дипломира на истој 2004. године – смер пословна информатика.

За фотографију показује интересовање 2000-те године, 2004. уписује Факултет примењених уметности у Београду, и дипломира 2010. године на смеру Фотографија у класи Бранимира Карановића. Неколико месеци током 2008. године ради хонорарно у Српској националној агенцији ТАЊУГ као фоторепортер. Као самостални уметник сарађује са великим бројем агенција и часописа. Касније, у октобру 2009. Године ангажован је да ради као Фотограф на филму Режисера Дејана Зечевића *Непријатељ*.

Учествовао на бројним групним изложбама, аутор осам самосталних изложба. Добитник Никонове награде за пројекат *Мој живот у боји*, друга награда за визуелни идентитет за кампању Шевролет Спарк, похвале на салону минијатура у Студентском граду и Биеналу минијатура у Горњем Милановцу, учествује на светском биеналу студентске фотографије у Новом Саду 2008. године, као и на биеналу плаката следеће године.

Године 2010. Јован са колегама графичарима и графичким дизајнерима оснива графички колектив *ВецаД(викенд)*, касније са колегиницом Драганом Ђоровић отвара студио за примењену фотографију Нови Дирижабл. [хттпс://www.новидиризабл.цом/](http://www.новидиризабл.цом/)

Године 2011. Учествоје у пројекту у организацији канцеларије за европске интеграције *Примењена носталгија*.

У периоду од 2011. до 2016. Године сарађује са часописима *Кафе и бар*, *Маркет*, *Фармакон*, *Економист*, *Есквајер* и др.

Од 2016. године ради као доцент на Факултету уметности у Косовској Митровици. Предаје предмет *Фотографија* на одсеку за графички дизајн. На факултету је успешно остварио велики број фотографских радионица за неколико локалних фестивала.

Успешно је реализовао 4 музичка спота београдског бенда *Вирвел*.

Члан је Удружења ликовних и примењених уметника Србије УЛУПУДС.

Самосталне изложбе:

ПУТЕВИ (новембар, 2023.)
Галерија КЦ град (Београд)

ПАСЛИ ЖИВОТ (јун, 2022.)
Мала галерија УЛУПУДС-а (Београд)

ALL WE NEED (април 2021.)
Културни центар (Кикинда)

ИСТОК ЗАПАД (април 2018.)
Галерија Факултета уметности(Косовска Митровица)

ДРУГАЧИЈИ СТАВ(децембар 2013.)
Галерија ОЗоне(Београд)

ПРИМЕЊЕНА НОСТАЛГИЈА(мај 2011.)
Галерија Дома омладине(Београд)

ПРИМЕЊЕНА НОСТАЛГИЈА(јун 2011.)
Галерија *Raday*(Будимпешта)

ЗВУК (фебруар 2011.)
Просторије Новог радија Београд НРБГ (Београд)

ФОТОГРАФИЈА ЗА БЕРТОЛДА БРЕХТА (фебруар 2010.)
Хол Београдског драмског позоришта (Београд)

ОПЕРА ЗА ТРИ ГРОША (април 2008.)
Галерија *Goethe* института (Београд)

3. Детаљна анализа уметничког пројекта кандидата

Докторски уметнички пројекат кандидата Јована Марјанова „Пасји живот – фотографски документ нове реалности у виртуелном простору“ састоји се из три дела.

У уводном делу кандидат нам даје информације о томе на који начин ће обрађивати тему као и проблематиком утицаја дигиталне фотографије на модерног човека и измена неких устаљених рутина код човека изазване употребом масовних медија. Такође објашњава процес стварања фотографске грађе за практични део овог рада где је процес фотографисања само припрема за финалну инсталацију која је презентована на екранима мобилних телефона.

У другом поглављу кандидат се на почетку бави кратким освртом на историју фотографије и на њен развој истичући посебно настанак инстант фотографије коју кандидат види као преломну тачку која касније води до развијања дигиталне фотографије која је веома важна за овај рад обзиром на медиј који се користи за презентацију рада у галеријском простору. У овом делу рада кандидат поставља питање потребе за убрзавањем фотографског процеса код инстант

фотографије, где даје и претпоставку везану за ограничено време људског века као и друштвеним притисцима који су последица напретка индустријске производње. У кратким цртама је објашњена основна разлика између аналогних и дигиталних процеса и како је то утицало на фотографију генерално. У наредним поглављима кандидат се бави фотографијом и њеним развојем у уметничким круговима, где кроз анализу ставова теоретичара и уметника објашњава инфериорни положај у коме се фотографија налазила као и фотографским развојем фотографије у доба техничке репродукције у текстовима Валтера Бењамина. Поред уметничких тенденција фотографије аутор у наредним поглављима пише о истини у фотографији као и улози фотографије у друштву спектакла. Кроз анализу документарности фотографије, као и оправданим стрепњама да фотографија лако може променити реалност и презентује неку нову фотографску истину закључује да је ниво истинитости директно везан за индивидуалну одговорност фотографа. Овим закључком кандидат нас уводи у следеће поглавље које се бави улогом фотографије у друштву спектакла упоредном анализом са истоименим делом Гија Дебора. Кандидат се бави такође утицајем масовних медија на понашање појединца унутар заједнице где поставља питања везана за изборе модерног човека који је немоћан да се одупре све јачој култури обиља где се бори са проблемима конзумеризма. Кандидат прави и директну везу између традиционалних медија као што су радио и телевизија и друштвених мрежа и долази до следећег поглавља које се бави дигиталним светом и објашњава неке основне појмове као што су дигитална технологија и дигитални запис. Кандидат се осврће и на транзицију са аналогне фотографије на дигиталну и проблеме које та транзиција носи уз то правећи осврте на друштвену потребу за истинитим и демократичним медијом који се углавном завршавао са повећаном продајом одређених уређаја и гомилањем капитала помињући као пример Ју тјуб платформу. Касније у тексту кандидат уводи појам и дефинише појаву електронског екрана као носиоца практичног дела овог рада. У следећем поглављу кандидат обрађује термин постфотографије да би касније дошао до употребе фотографије на интернету и друштвеним мрежама стављајући акценат на друштвену мрежу – Инстаграм. Аутор описује вртоглави успон ове мреже којој је главни канал комуникације фотографија и новодолазећи тренд промене парадигме комуникације помињући и прву фотографију снимљену мобилним телефоном која се нашла на насловници часописа.

Следеће поглавље се бави практичним делом рада и на самом почетку кандидат објашњава само порекло и значење фразеологизма Пасји живот да би се касније бавио проблемима модерног човека у потрази за смислом живота. Аутор примећује неке обрасце немогућности појединца да се позабави сопственим проблемима и човековим отуђењем од природе где пса на својим фотографијама користи као снажан симбол те исте природе. Касније се бави слободним временом као концептом смисла и бесмисленим испуњавањем тог слободног времена испразним садржајима. Повезујући сазнања из претходних поглавља аутор редифинише појам пасјег живота где доводи у питање духовне квалитете живота који живимо.

На крају поглавља аутор нас детаљно спроводи кроз припрему фотографског материјала за

изложбу, прављење табли-постамената на којима ће се налазити 40 мобилних телефона на којима ће се непрестано емитовати фотографије паса. Кандидат уводи и нове праксе упоредне анализе снимљеног материјала који је у процесу прикупљања кандидат постављао на лични налог друштвене мреже Инстаграм тако да гледаоци могу да прате процес настанка грађе за предстојећу изложбу. Кандидат до телефона који ће бити изложени долази тако што објављује оглас на друштвеним мрежама и на тај начин ангажује и ширу заједницу да учествују у пројекту оснажујући тиме еколошке концепте везане за рециклажу.

На самом крају рада кандидат износи закључке о пројекту и његовом могућем друштвеном и уметничком доприносу.

4.Оцена остварених резултата

Докторски уметнички пројекат „Пасји живот – фотографски документ нове реалности у виртуелном простору“ је резултат истраживања које се бави медијем фотографије дистрибуираном у виртуелном окружењу, као и перцепцијом како појединца тако и друштва нове фотографске стварности. Овим приступом је уобличен темељан рад који поред теоријског разматрања поменуте теме успешно реализује мултидисциплинарна знања у финалну презентацију, а резултат овог истраживања чине занимљиви закључци и иновативан приступ у презентовању фотографског медија.

5.Критички осврт Комисије

Пројекат „Пасји живот – фотографски документ нове реалности у виртуелном простору“ кандидата Јована Марјанова, обухвата све проблеме које је кандидат навео у пријави теме за израду докторског уметничког пројекта. Овај рад на занимљив нафин преиспитује односе појединца и фотографије као и последице дигиталних технологија на модерно друштво. Кандидат користи своје искуство и знање из области фотографије, успешно се користећи изабраном литературом и ствара један квалитетан докторски пројекат из области примењене уметности. Према сазнањима комисије овај пројекат представља оригинално уметничко дело што кандидата квалификује за стицање звања доктора уметности.

6. Закључак са образложењем доприноса пројекта уметности

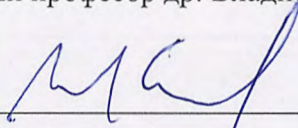
Докторски уметнички пројекат кандидата Јована Марјанова под називом „Пасји живот – фотографски документ нове реалности у виртуелном простору“ представља једно аналитичко истраживање које својим оригиналним приступом обрађује теме смисла живота и проблеме везане за перцепцију стварности. Користећи вешто иновативне приступе у презентовању уметничког дела, кандидат скреће пажњу јавности на акутне проблеме у савременом друштву. Рад је по мишљењу комисије усклађен са критеријумима из области уметности.

Кандидат је испунио очекивани исход рада како кроз текстуални део тако и кроз свој уметнички пројекат и успешно представио тезе о дехуманизованом друштву новој реалности као форми стапања физичке и виртуелне стварности.

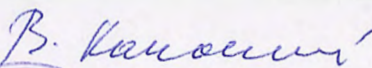
Имајући у виду све горе наведено, комисија за оцену и одбрану докторске дисертације предлаже Наставно уметничком научном већу Факултета примењених уметности и Сенату Универзитета уметности да прихвате овај извештај и докторанду Јовану Марјанову одобре усмену одбрану докторског уметничког пројекта „Пасји живот – фотографски документ нове реалности у виртуелном простору“.

ЧЛАНОВИ КОМИСИЈЕ

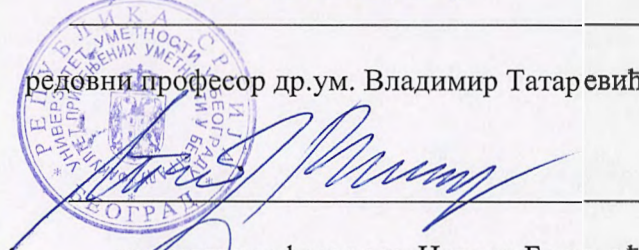
редовни професор др. Владислав Шћепановић



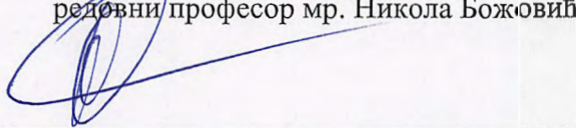
професор емеритус мр. Бранимир Карановић



редовни професор др.ум. Владимир Татаровић



редовни професор мр. Никола Божовић



редовни професор мр. Александар Младеновић

